

KÖZÉRDEKŰ

PÁRATLAN OLDAL - LXIII. évfolyam, 19. szám, 2019. május 10.

Az életnek több olvasta van, akár egy történetnek. Így időnként előfordul, hogy egyik pillanatról a másikra a jog által determinált mesevilágban találjuk magunkat. Nincs is ezzel semmi baj, ha abban a szervezőelv, mint az joggal elvárható, a kikezddhetetlen józan ész.

Naivan azt gondoltam, hogy a digitális revolúció hozadéka az lesz, részben legalábbis, hogy az ügyintézés, a hivatali tilitoli, a jogi természetű eljárások – a szigorú és szükséges körültekintés mellett – felgyorsulnak, mert a köz érdeke abban áll.

Történt, hogy ügyvédünk egy ingatlanügylet során – nem tagadom, hatalmas malőr – elfelejtette benyújtani a földhivatalba a tulajdoni lap módosítására vonatkozó igényünket. Hosszú évek teltek el ebben az ex lex környezetben, de 2018 telén akaratumon kívül – egy társasházi osztatlan közös tulajdon eladásával kapcsolatban – fény derült az anomáliára. Elindítottuk a korrekciós eljárást. Ha nem is évek, de hosszú hónapok teltek el, amikor levelet hozott a posta. Kormányhivatal. Arcunkat elégedettség töltötte el, végre minden jóra fordult. De nem, ez még nem a mese a vége, a beteljesülés késleltetve. A levélben ugyanis az állt, sok más mellett, amit nem tisztem érteni, hogy beadványunk „érdemi vizsgálatára az ügyintézés rangsorában kerül sor”, és azt „függőben kell tartani (...) a rangsorban előrébb álló beadvány elintézéséig”. Hm, értem én ezt, hisz a civilizáció már régóta ismeri az érkezési sorrend intézményét, ugyanakkor nem fér a fejembe, hogy a levél megfogalmazása, megírása, több példányban való nyomtatása, lepecsételése, iktatása, szignózása, postára adása helyett a hivatal miért nem a miénknél előbb rangsorolt ügyekkel foglalkozott.